

Простихме се с игумения Валентина (Друмева)

На 17 януари (неделя), когато Православната църква чества паметта на св. Антоний Велики в Калоферския манастир „Въведение Богородично“ бе отслужена Заупокойна св. литургия и опело за новопреславлената игумения Валентина (Друмева).

Заупокойната св. литургия бе отслужена от архим. Висарион, игумен на манастира „Света Троица“ (Кръстова гора) в съслужение с духовници от Пловдивска епархия и страната. Опелото на игумения Валентина бе отслужено от Негово Високопреосвещенство Пловдивския митрополит Николай, който бе в съслужение със Знеполския епископ Арсений, архим. Висарион, йеромонах Максим, ставрофорен свещеноиконом Тодор Хаджиев, племенникът на игумения Валентина свещ. Станислав и духовници.

Песнопенията бяха изпълнени от хор „Св. ап. Ерм“.

В края на богослужението митрополит Николай се обърна с прочувствено слово за майка Валентина, в което каза: „Майка Валентина почина. Отиде си една епоха на духа, епоха на вярата, епоха на любовта. Няма я. Благоухаеше като цвете и е тъжно сега, когато увяхна. Светеше като истинско слънце. Къде е сега опората ни? На всичко в нея може да се удивляваме – на любовта ѝ, на кротостта и смирението, на безпристрастието, на правотата и независимостта, на нестяжанието ѝ, на безкористието ѝ и бедността ѝ. На нейната ведрост, на нейният мир, на нейната духовност, на нейната молитва. Много повече от всичко това изумява нейното издигане, извисяване над този свят.

Тя беше в света, а не от света. Беше с хората и не като другите. Не бе предирчива към никого и с нищо, но самата тя беше над всичко и всеки скланяше глава и се свеждаше при тихата ѝ усмивка.

С благия си поглед тя премахваше всички човешки условности, защото стоеше над света, защото беше свободна с една възвишена, духовна свобода. С леката си усмивка и сърдечен съвет тя можеше да преобръща човешките условности на общежитието и то безнаказано, с радост. Тя можеше да си позволи онова, което стои по-горе от условията за праведност, според закона, и го правеше с такава яснота и логичност, че действията ѝ винаги бяха знаменателни...“, каза митрополит Николай в своето слово.

Да изпратят монахиня Валентина в последния ѝ път молитвено участваха всички нейни сродници, кмета на гр. Калофер Румен Стоянов, народни представители, общественици и десетки нейни духовни чеда от цялата страна, както и много жители на Калофер. Тъгата и страданието по отишлата си игумения не надви надеждата, че душата ѝ е при Бога сред светиите. Мнозина от присъстващите християни с радост си спомняха за майка Валентина, цитираха нейни думи и духовни наставления и изразяваха своята искрена надежда във възкръсналия Христос за упокоението на душата на новопреставлената игуменка на Калоферския манастир.

Майка Валентина (Друмева) ще остане завинаги в паметта на Българската църква и народ, като ревностен служител на Божиата нива, дълбоко вярващ човек и предана на послушанието си монахиня. Трудовете ѝ за духовното укрепване на народа ни, както и за възстановяване на паметта на всички

духовници избити през време на комунистическия режим у нас (наброяващи 15 тома), няма да бъдат забравени, но ще дадат стократен плод.

Вечна и блажена да бъде паметта ѝ! Бог да я прости!

— dobrotoliubie.com